

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Ladislavem Hejtmánkem ve věci

žalobce: **L. B.**
bytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti nezákonnému zásahu,

takto:

- I. Zásah žalovaného, spočívající ve vrácení žádosti žalobce o dočasnou ochranu ze dne 5. 2. 2026, čj. OAM-335432/DO-2026 jako nepřijatelné, byl nezákonný.
- II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušování práv žalobce a přikazuje se mu, aby obnovil stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu žalobce.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl postup, který žalovaný užívá při zjištění, že stání příslušník Ukrajiny žádá o poskytnutí dočasné ochrany podle zákona č. 65/2022 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „lex Ukrajina“).

[2] Postup žalovaného spočívá v tom, že žádost vrátí jako nepřijatelnou bez dalšího řízení či rozhodnutí a v žádosti označí důvod nepřijatelnosti žádosti. V tomto případě byl vyznačen jako důvod ten, že žadatel byl nebo je držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě EU nebo Schengenského prostoru a bylo učiněno prohlášení podle § 3 odst. 3 lex Ukrajina. Jiný členský stát na žádosti nebyl označen, na žádosti je uvedeno, že žalobce ke dni 24. 2. 2022 pobýval na Ukrajině.

[3] Žalobce se domáhá prohlášení nezákonnosti zásahu a zákazu v jeho pokračování, přičemž poukazuje na judikaturu ve věci Krasiliva a další navazující rozhodnutí.

[4] Žalovaný s žalobou nesouhlasil a uvedl, že žalobce je držitelem dočasné ochrany v Itálii, jehož se měl prostřednictvím rodičů ke dni 26. 2. 2026 vzdát. Další část vyjádření je typizované vyjádření zasílané k typově týmž případům projednávaným zdejším soudem.

[5] Městský soud v Praze přezkoumal napadený postup žalovaného a o důvodnosti žaloby uvažil takto.

[6] Zásahová žaloba je přípustná, jak bylo nesčetněkrát soudy již rozhodnuto. Postup žalovaného je v rozporu se zákonem, neboť žalovaný tímto způsobem nemůže posuzovat důvodnost podané žádosti, to musí učinit až po řádně proběhlém řízení. Soud tak pouze odkazuje na zveřejněná četná rozhodnutí v této věci, která tento postup žalovaného shledala nezákonným, v případě dočasné ochrany v Itálii např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 11. června 2025, čj. 11 A 32/2025-50, kde sice byla situace jiná v tom smyslu, že žádost byla vrácena z důvodu ust. § 5 odst. 1 písm. d) lex Ukrajina, nikoliv jako v tomto případě z důvodu podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) lex Ukrajina, neboť v době vydání rozsudku jedenáctého senátu zdejšího soudu toto ustanovení nebylo součástí lex Ukrajina. Judikaturu, která v nejbližší době tuto skutečnost řeší shodně s tímto skutkovým případem, je např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. prosince 2025, čj. 5 Azs 248/2025-18. Soud tak pouze připomíná žalovanému odst. 32 z tohoto rozsudku Nejvyššího správního soudu: „*Nejvyšší správní soud ve shodě s hodnocením městského soudu uzavírá, že vrácením žalobcovy žádosti o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany jako nepřijatelné se stěžovatel dopustil nezákonného zásahu. Opět tedy apeluje na stěžovatele, aby i v tomto případě ukončil výše popsané svévolné popírání jednotné a ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a aby konečně postupoval v souladu se závazným právním názorem, který městský soud vyjádřil v napadeném rozsudku a který z této judikatury plně vychází. V souladu se zmiňovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2025, č. j. 5 Azs 273/2023-27, je tedy stěžovatel i v této věci povinen, přestože dle záznamu v informačním systému TPD bylo žalobci uděleno povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany nejprve v jiném členském státě, konkrétně v Rumunsku, pozdější žádost žalobce o udělení tohoto povolení k pobytu v ČR přijmout, vést o ní řádné správní řízení dle zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, v jeho rámci poučit žalobce o jeho právech a v návaznosti na jeho*

případná tvrzení, důkazní návrhy či jiné procesní kroky ověřit nejen to, zda povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany bylo žalobci v Rumunsku skutečně uděleno (což žalobce nepopírá a co vyplývá rovněž z jím předložené kopie dokladu vydaného rumunskými orgány, založené ve správním spisu), ale zejména, zda dosud, ke dni rozhodování stěžovatele, trvá (v této souvislosti žalobce v žalobě tvrdil a dokládal příslušnými důkazy, že se pobytového oprávnění v Rumunsku vzdal). Pokud stěžovatel i přes uvedené skutečnosti postaví trvání žalobcova pobytového oprávnění v Rumunsku najisto, bude dále povinen postupovat podle bodu 78.4 zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1 Azs 174/2024-42, tedy především ověřit, zda vydáním povolení k pobytu žalobci za účelem dočasné ochrany v ČR jeho předchozí obdobné pobytové oprávnění v Rumunsku zanikne, a pokud tomu tak nebude, poskytne žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby učinil potřebné kroky k ukončení tohoto jemu v Rumunsku uděleného povolení a aby tuto skutečnost stěžovateli doložil.“.

[7] V této věci je jedinou odlišnou skutečností určení členského státu, kde má mít podle žalovaného žalobce dočasnou ochranu, a to je Itálie, nikoliv Rumunsko. To však nic nemění na celkovém přístupu žalovaného k takové žádosti, kdy jí nemůže bez dalšího vrátit jako nepřijatelnou, ale vést řádné řízení podle zákona a o ní rozhodnout. Jaké řízení má žalovaný vést a jaké rozhodnutí vydat bylo nesčetněkrát v judikatuře popsáno. Soud rovněž poznamenává, že žalobce je nezletilý, což musí v řízení žalovaný rovněž vzít v úvahu.

[8] Pro úplnost soud uvádí, že jednal ve věci s žalobcem, ač ten s ohledem na datum narození je nezletilým. Soud vycházel z toho, že žalobce zjevně je schopen v této věci jednat a pochopit všechny procesní kroky, neboť žádost o poskytnutí dočasné ochrany podával sám, jemu byla tato žádost vrácena, žalobu podával rovněž sám (ust. § 33 odst. 3 s.ř.s.).

[9] Dále soud pro úplnost uvádí, že vzhledem k tomu, že ve věci rozhodl ve lhůtě pro případné rozhodování o podaném návrhu na vydání předběžného opatření, již o předběžném opatření nerozhodoval, neboť rozhodl přímo ve věci samé.

[10] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že podle spisu žalobci žádné takové náklady nevznikly (řízení je osvobozeno od soudního poplatku), soud rozhodl tak, že nemá právo na jejich náhradu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 2. dubna 2026

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
samosoudce